

запаси. Зрозуміло, що так само, як і технологія Strip-Till, вирощування просапних культур сприяє оздоровленню ґрунтів, збагачує їх поживними речовинами і запобігає ерозії. У порівнянні з цим комбінований агрегат для технології Strip-Till дозволяє працювати навіть без технологій точного землеробства проводячи одночасний обробіток рядка разом з сівбою. Незважаючи на велику користь від інформації про точність розміщення рядка як для проведення подальших обробок, так і здійснення підготовчих робіт на полі в наступні роки, доцільно використовувати системи паралельного водіння зі збереженням даних про місце закладки рядів.

Застосування технології Strip-Till дозволяє підвищити врожайність культур, знизити виробничі витрати за рахунок чіткого виконання операцій, збирати точні дані, збільшити прибуток і економічну стійкість господарства.

Література:

1. Наумович И.М. Урожайность и качество маслосемян гибридов F1 ярового рапса в зависимости от сроков сева / И.М. Наумович, Я.Э. Пилук, В.П. Самсонов // Земледелие и защита растений. – 2016. – № 2. – С. 14-17.

2. Мартинюк М.А. Інновації в сільському господарстві / М.А. Мартинюк, Т.М. Ратошнюк // Наука й економіка. – 2014. – № 2 (34). – С. 94-98.

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

Костоглодова Ю.В.,

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА

Науковий керівник – к.е.н., доцент Колтаченко Н.М.

Сталий розвиток держави, життєвий рівень населення та соціально-економічний розвиток значною мірою залежить від ефективності сільськогосподарського виробництва, яке забезпечує сировиною різні галузі та є основною ресурсною складовою харчової промисловості.

Сільське господарство є постачальником незамінних предметів споживання, додаткових робочих місць для несільськогосподарських галузей та є джерелом чистого прибутку, що залучає іноземні інвестиції та експортує сільськогосподарську сировину та продукцію [1].

Як галузь економіки сільське господарство забезпечує 12,1 % вартості валової доданої вартості (2520104 млн. грн.). Вартість основних засобів у 2016 році становила 270467 млн. грн.; капітальні інвестиції у сільське, лісове та рибне господарство склали 64243 млн. грн. або 14,3 % до загального підсумку та збільшились у порівнянні з 2010 роком на 8,2 %. Динаміка виробництва продукції сільського господарства наведена на рисунку 1 [2].

В сільському господарстві в 2017 році було зайнято 16156,4 тис. осіб, або 17,7 % від кількості зайнятого населення. Середньомісячна номінальна заробітна плата штатних працівників у сільському, лісовому та рибному господарстві становила 6057 гривень, у т.ч. сільське господарство – 5761 гривень, що склало 85,3 % та 81,1 %, відповідно, до середньомісячної номінальної заробітної плати штатних працівників в цілому по економіці.

Серед основних загроз сільськогосподарського виробництва слід виділити нестабільність фінансово-економічної ситуації, адже підвищення цін на паливно-мастильні матеріали, засоби захисту рослин, мінеральні добрива спричиняють скорочення обсягів виробництва та зниження його ефективності [3].

Головним ресурсом в сільському господарстві є земля. Протягом років незалежності України структура сільськогосподарських угідь практично не змінювалась і станом на кінець 2017 року їх загальна площа становила 41489 тис. га, у тому числі рілля – 325440,3 тис. га, пасовища – 5421,5 тис. га, сіножаті – 2399,4 тис. га, багаторічні насадження – 894,8 тис. га, перелоги – 229,3 тис. га.

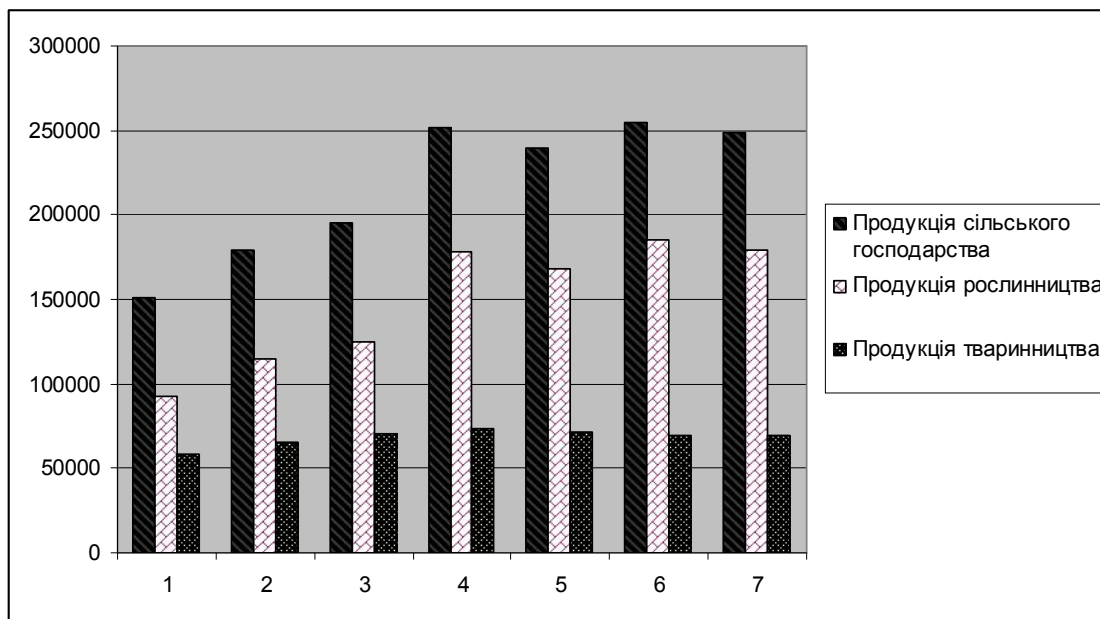

Рис. 1. Продукція сільського господарства за видами у 2000 – 2017 роках, млн. грн. (у постійних цінах 2010 року)

** Побудовано за даними Державної служби статистики України [2]*

В умовах зростання інтенсифікації виробництва і викликів глобалізації економічних процесів, дедалі більшого значення набувають проблеми охорони і підвищення родючості сільськогосподарських земель, що передбачає застосування жорсткого управління використання земельних ресурсів.

Розроблена Міністерством аграрної політики та продовольства України Єдина комплексна стратегія розвитку сільського господарства та сільських територій на 2015-2020 роки ставить за мету підвищення конкурентоздатності сільського господарства і сприяння розвитку сільських територій на сталій основі відповідно до стандартів ЄС і міжнародних стандартів.

Зазначена Стратегія охоплює 10 Головних Пріоритетів, що забезпечують комплексну, неупереджену, реалістичну концепцію розвитку та загальні засади реформування: бізнес-клімат, протидія корупції, стабільна правова система; земельна реформа; інституційна реформа; продовольча безпека; оподаткування; аг продовольчі ланцюги доданої вартості; сільський розвиток; міжнародні ринки та торгівельна політика; освіта, наука та дорадчі послуги; захист довкілля та управління природними ресурсами [4].

Стратегія пропонує такий підхід, який посилить конкурентоспроможність сільськогосподарських підприємств і збільшить експорт, намагаючись водночас забезпечити рівномірний розподіл наявних переваг, зокрема за рахунок сприяння розвитку сільських територій і поліпшення якості життя у найбільш розвинутих регіонах, та збереження природних ресурсів і довкілля. Для підтримки малого та середнього бізнесу, фермерства та кооперативів виділяються визначені розміри коштів [5].

Удосконалення інфраструктури аграрного ринку також є одним із шляхів стабілізації ринку аграрної продукції. Необхідним є постійний моніторинг та прогнозування стану ринків сільськогосподарської продукції з метою складання й оприлюднення звітних і прогнозованих балансів. Розширення та удосконалення мережі заготівельно-збутових кооперативів та масштабів їх діяльності сприятиме формуванню конкурентоспроможних стійких аграрних формувань. Розвиток біржової торгівлі, запровадження фінансових та інших інструментів на ринках сільськогосподарської продукції має бути пріоритетним та створювати передумови для вільного прозорого руху сільськогосподарської продукції [6].

Потребують подальшого розвитку та впровадження інноваційних ресурсоощадних технологій та застосування наукових розробок у практичній площині шляхом зміцнення зв'язків держава – підприємництво – наука, як основних учасників розвитку сільського господарства.

Література:

1. Стародубцева Т.В. Аналіз динаміки та структури продукції сільського господарства [Текст] / Т.В. Стародубцева, О.В. Самотосенкова // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 3. Частина I – Одеса, ОНЕУ. – 2017. – С. 114 – 119.
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] : Офіційний сайт. – Режим доступу : <http://ukrstat.gov.ua>.<http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Луценко Ю.О. Розвиток аграрного сектору економіки України: прогнози та перспективи / Ю.О. Луценко // Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія Економіка. Випуск 2 (4). Частина 2. – 2015. – С. 30-34.
4. Офіційний сайт Міністерства аграрної політики та продовольства України. URL: Режим доступу: <http://www.minagro.gov.ua>.
5. Бурачек І.Б., Михайленко Н.В. Сучасний стан та перспективні напрями розвитку сільського господарства в Україні / І.Б. Бурачек, Н.В. Михайленко // Глобальні та національні проблеми економіки. Електронне наукове фахове видання. Випуск 21. Режим доступу : <http://global-national.in.ua/>
6. Мединська О. Сучасний стан та перспективи розвитку аграрного сектору економіки України / О. Мединська // Електронний ресурс. Режим доступу : http://sophus.at.ua/publ/2016_03_31_lviv/sekcija_section_4_2016_03_31/suchasnij_stan_ta_perspektivi_rozvitku_agrarnogo_sektoru_ekonomiki_ukrajini/118-1-0-1749

**МОТИВАЦІЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЧИННИК
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ**

ЛЕПЬОХІН Д.В.,

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Науковий керівник – старший викладач Харчевнікова Л.С.

Мотивація праці є рушійною силою успіху як у бізнесі, так і в житті, але це не завжди легко і природно. Знаючи, як мотивувати своїх співробітників, потрібно розуміти, звідки виникає мотивація, і як це працює.

Таким чином, мотивація праці в сучасний період є одним із найважливіших чинників, уміле використання якого може сприяти розв'язанню всього комплексу соціально-економічних проблем.

Висока мотивація персоналу — це найважливіша умова успіху організації. Жодна компанія не може бути успішною без прагнення співробітників працювати з високою віддачею, без високого рівня прихильності персоналу, без зацікавленості членів організації в кінцевих результатах і без їхнього прагнення зробити свій внесок у досягнення поставлених цілей [1].

Питання мотивації персоналу тривалий час приваблює науковців та висвітлюється у їх працях. Аналізуючи літературу за даною тематикою дослідження, можна зробити висновок, що існує безліч підходів до трактування мотивації та відповідних їм способів впровадження засобів підвищення зацікавленості працівників у результатах своєї роботи.

Загалом вважається, що існує два типи мотивації: зовнішня мотивація та внутрішня мотивація.

Зовнішня мотивація спонукає до дії за допомогою сформованих обставин або стимулів. По-іншому можна сказати, що це досягнення в навколишньому соціумі. Звичайно, набагато ефективнішою є внутрішня мотивація. Однак зовнішня мотивація на окремих людей впливає краще. Основними способами зовнішньої мотивації є: кар'єрне зростання, велика зарплата, престижні речі (квартира, будинок, машина), статус, можливість подорожувати, визнання. Зовнішня мотивація може постійно змінюватися. Вчора потрібно було заробляти, щоб прогнати сім'ю, а завтра гроші знадобляться на нову квартиру, машину або освіту дітей.